

for i Aar er for saa vidt finansielt ganske uberettiget, som ogsaa Ministeren siger, at Bevillingerne maa komme igen paa Tillægsbevillingsloven, naar de er strøget her, men Ministeren ønsker at have en Afstemning her, som sletter denne Bevilling, der siden kommer igen, for at have dette som Grundlag ved de Forhandlinger, han erkender det er nødvendigt at føre angaaende disse tre Stationers videre Drift.

Hele denne Ordning forekommer mig statsfinansielt og budgetmæssigt ganske bagvendt, og naar Ministeren mener, at han kun, hvis han har en Udtalelse fra Rigsdagen vedrørende disse tre Stationers Nedlæggelse i Ryggen, vil kunne forhandle med Organisationerne, maa jeg sige, at saadan synes jeg ikke, den højtærede Landbrugsminister plejer at være. Den højtærede Landbrugsminister fører sine Forhandlinger uden Hensyn til, om han har noget i Ryggen eller ikke, og han sætter sine Forslag igennem, undertiden endog uden at have Argumenter i Ryggen. Den højtærede Landbrugsminister har en tilstrækkelig stejl Karakter til, at han nok kan gaa ind i en Forhandling uden at være ængstelig for ikke at kunne faa sine Standpunkter ført frem. Men med Hensyn til dette Spørgsmaal har vi ogsaa ønsket at give Landbrugsministeren en saadan Tilslutning, som han overhovedet har Brug for, og den er udtrykt i Anmærkningen og opfordrer ham til at føre Forhandlinger. Med Hensyn til Begrænsninger og Omordning har Landbrugsministeren altsaa alt, hvad han har behov. De vedkommende ved, at Rigsdagen ønsker, at der vedrørende disse Spørgsmaal skal ske Besparelser, og at Omordninger vil være nødvendige. Det eneste, han ikke har, er Tilslutning til, at det skal være disse tre Stationer, som skal nedlægges, og paa den af ham oprindelig angivne Maade.

Jeg vil derfor anbefale og haabe, at alle de, som ved forrige Behandling her i Rigsdagen tog til Orde for en sikrere Behandling af disse Spørgsmaal, vil stemme for at bringe Sagen i budgetmæssig rigtig Orden og give Ministeren den foreslaaede Opfordring til at bringe Sagen i Orden i de Maaned, som maatte være tilbage inden næste Samling, og derefter forelægge den for os. Han vil da have al mulig Udsigt til at faa en god Ordning godkendt her i Rigsdagen.

Vedrørende Spørgsmaalet om Bevillinger til Planteavlens Fremme indeholder det Ændringsforslag, som Ministeren nu har stillet, selvfølgelig Fremskridt i Forhold til det, han havde stillet ved anden Be-

handling, idet væsentlige Dele af de Tilskud, som de landøkonomiske Foreninger faar, beregnes efter det gamle Tilskud $\frac{4}{10}$ og ikke, som Ministeren for dem alle havde tænkt, $\frac{3}{10}$. Imidlertid mener vi, alle Forhold taget i Betragtning, at det overfor disse produktive Arbejder ude i Landbruget vil være ubegrundet og uheldigt at gøre en Bevilling, som tidligere har været anslaaet, bestemt begrænset og at formindske Procenten og dermed Størrelsen af de Tilskud, som dette Beløb omfatter. Paa mine Meningsfællers Vegne maa jeg derfor anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, som her er omtalt, Nr. 154 og tilhørende Anmærkninger under Nr. 167 og 168. Derved vil den gamle Anmærkning blive staaende, som giver $\frac{4}{10}$ af Tilskuddet, og den gamle Bevilling vil blive opretholdt i fuldt Omfang. Der er i øvrigt ingen Forskel paa den, som Ministeren foreslaar, og den, som er opført her, udover, at Beløbet 120 000 Kr., som tidligere var anslaaet, er blevet gjort fast.

Vedrørende Præmiering af Husmandsbrug og Rejseunderstøttelser til Husmænd skal jeg kun bemærke, at vi stemmer for disse Nedsættelser for derigennem at opnaa, at de bliver mindre end oprindelig tænkt. Ministeren havde ment at ville nedsætte med 40 000 Kr. og saaledes, at Medhjælp ved Ordning og Ledelse og Dækning af Udgifter ved Befordring blev nedsat forholdsmæssigt; men under de Forhandlinger, som har været ført, hvor jeg havde haabet, at Ministeren var gaaet med til at reducere sin Nedsættelse fra 40 000 Kr. til 20 000 Kr., er det ikke lykkedes at faa Ministeren med længere end til 30 000 Kr.'s Nedsættelse, men samtidig er han gaaet med til at forhøje Beløbet til Medhjælp ved Ordning og Ledelse ud over det forholdsmæssige med 3 000 Kr. Grunden behøver jeg ikke at anføre, den ligger i de Vanskeligheder, som der overhovedet er ved disse Ordning-udgifters Bestridelse. Da vi saaledes har opnaaet, at Ministeren har ydet paa denne Maade 15 000 Kr. mere, end han oprindelig havde tilsigtet, og vi ikke vil bringe denne Ordning i Fare, har vi tiltraadt Forslaget, fordi vi opfatter selve denne Ordning som et saadant Gode, at man ikke bør begrænse den stærkere end allerhøjest nødvendigt. Jeg anbefaler derfor at stemme for Ændringsforslagene Nr. 157, 158 og 159.

Med Hensyn til Ændringsforslaget om at genoptage en tidligere foreslaaet Bevilling til ekstraordinære Arbejder til Vildmosen kan jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere herom har udtalt, og anbefale dette Forslag.